

ТОМ-I-15

РЕШЕНИЕ № 261

гр. Перник, 12 януари, 2009 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд - Перник, в публично заседание на осемнадесети декември две хиляди и седма година в състав:

СЪДИЯ: В.Г.

при секретаря Т.М., в присъствието на прокурора Р.С., като разгледа докладваното от съдията Г. адм. дело.№659 по описа за 2008 година на Административен Съд - Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по чл. 145, ал. 1 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 7, ал. 9 от Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпаси (ЗКВВООБ).

Образувано е по жалба на А.М.Б. *** срещу заповед № 801/03.11.2008г. на ВНД Началник на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник. Със заповедта е отнето разрешение образец 3, № РК0335516 за носене и употреба на пистолет „Валтер Р 22", кал. 22 ЕК, № О003680, издадено на жалбоподателя. Разпоредено е отнемане на огнестрелното оръжие и боеприпасите към него и съхраняване по надлежния ред на иззетото оръжие в Първо РУ- Перник.

С жалбата се иска отмяна на оспорената заповед като незаконосъобразна и връщане на преписката на административния орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. Основните доводи са за доказана необходимост от носене на оръжие както за лична охрана, така и с оглед работата на жалбоподателя като охранител във „ВТА" ООД, гр. София. Правят се възражения за нарушена форма на акта по чл.59, ал. 2, т. 4, поради липса на фактически и правни основания за издаване на заповедта. Административният орган не се е произнесъл по искането за издаване на разрешение за носене на оръжие, с което е бил сезиран от жалбоподателя, а е разпоредил отнемане на издадено преди това разрешение, на което срокът е изтекъл.

Ответникът по жалбата - ВНД Началник на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник, чрез упълномощения си процесуален представител поддържа становище за неоснователност на жалбата. Подробно мотивира липсата на предпоставки за издаване на разрешение за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие на жалбоподателя. Разрешението е поискано за самоохрана, но не са ангажирани доказателства за такава необходимост. Изземването на оръжието е в съответствие с разпоредбата на чл. 17, ал. 1 от ЗКВВООБ.

Представителят на Окръжна прокуратура гр. Перник дава заключение, че жалбата е допустима, но неоснователна. Заповедта е издадена от компетентен орган, в рамките на правомощията му, при спазване на изискванията на закона и следва да бъде потвърдена.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред административния орган е образувано по искане на жалбоподателя А.М.Б. с вх. № 6897/25.09.2008г., направено по реда на чл. 44, ал. 1 от Правилника за прилагане на Закона за контрол над взривните вещества, огнестрелните оръжия и боеприпасите (ППЗКВВООБ) за издаване на разрешение за носене и съхранение на късо нарезно оръжие пистолет Валтер Р 22, кал. 22, № С003680. В искането е посочено, че оръжието е за охрана и самоохрана на семейството и имуществото на жалбоподателя. Представена е служебна бележка от „***“ ООД, гр. С. за обстоятелството, че жалбоподателят работи в дружеството на безсрочен трудов договор на длъжност „охранител“.

Между страните по делото не се спори, че жалбоподателят е притежавал разрешение за носене и съхраняване на същото оръжие №РК 0335516, издадено на 25.02.2005г. което е със срок до 11.04.2008г. Съгласно чл. 5, ал. 1 от ППЗКВВООБ, разрешенията за съхраняване, носене и употреба на огнестрелно оръжие се издават за срок от 3 години. С изтичане на срока правното действие на разрешението се прекратява и правото на адресата на акта се погасява.

Новото разрешение се издава в самостоятелно производство, след установяване наличието на законовите предпоставки за това. Разпоредбата на чл.16, ал. 1, т. 4 от ЗКВВООБ регламентира, че разрешения за придобиване, носене, съхранение и употреба на огнестрелни оръжия, взривни вещества и боеприпаси не се издават, а издадените се отнемат в случаите на недоказана или отпаднала необходимост. Обосноваването на необходимост от носеното и употреба на оръжие е въведено като елемент на искането за издаване на разрешение и в текста на чл. 41, ал. 2 от ППЗКВВООБ. Анализът на цитираните правни норми налага извода, че основна предпоставка за издаването на разрешение за дейностите по закона е наличието на необходимост.

В разглежданата хипотеза искането на жалбоподателя, направено по реда на чл. 44, ал. 1 от ППЗКВВООБ не обосновава необходимост от издаването на такова разрешение. Искането е мотивирано с нужда от охрана и самоохрана на семейството и имуществото на жалбоподателя. Носенето на оръжие за самоотбрана и с цел охрана като трудова дейност са с различни основания. Във втората хипотеза разрешението не се издава поради наличие на опасност с източник битието на заявителя, а за нуждите на изпълняваното от него занятие. Съгласно чл. 14, ал. 2 и 3 от ЗКВВООБ, служителите на юридическите лица могат да носят оръжие за охрана, като разрешението се издава на юридическото лице, от името на което се извършва охранителната дейност. При все, че няма законова пречка за ползването на лично оръжие за извършване на охранителна дейност, в чл. 14, ал. 4 от ЗКВВООБ е предвидено, че придобитото за самоотбрана огнестрелно оръжие може да се използва при осъществяване на охранителна дейност след вписване в съответните отчетни документи на охранявания обект. Следователно възможността за последващо ползване на оръжието за охрана не може да се приравни на основание за издаване на разрешение за носене на оръжие с цел самоотбрана. В рамките на административното производство заявителят не е доказал необходимост от носене на оръжие за граждански цели, а работата му като охранител не е основание да му се разреши носене на оръжие за самоотбрана.

По подаденото искане с вх. № 6897/25.09.2008г. административният орган е провел производство, направил е проверка и анализ на представените

доказателства и е стигнал до обоснования извод, че необходимостта от носене на огнестрелно оръжие не е доказана. Тълкуването на текста на заповедта и действията на административния орган налагат извода, че е направен отказ за издаване на разрешение. Наистина диспозитивът на заповедта, с който се разпорежда отнемане на издаденото разрешение е неточен, но волята на административния орган е ясна. Органът се е произнесъл с отказ, такива са фактическите и правни основания в мотивите на заповедта. Поради отказа в т. 2 и т. 3 от заповедта е разпоредено и отнемане на притежаваното оръжие и боеприпаси.

По изложените съображения, съдът намира, че оспорваната заповед е законосъобразна, като издадена от компетентен орган в кръга на правомощията му и отговаря на изискванията по чл. 59 от АПК. Представено е удостоверение № 24591 от 11.12.2008г. на Началник "Човешки ресурси" при ОДМВР - Перник, от което е видно, че И.З. е временно назначен на длъжността Началник на Първо РУ-Перник към ОДМВР - Перник. Правомощията му произтичат от закона с факта на назначаване на длъжността, поради което е неоснователно възражението за липса на компетентност.

Не са налице основанията за отмяна на административния акт по чл. 146 от АПК, поради което оспорването следва да бъде отхвърлено.

Предвид гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд - Перник

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А.М.Б. *** срещу заповед № 801/03.11.2008г. на ВНД Началник на Първо Районно управление при Областна дирекция на МВР гр.Перник

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 - дневен срок от деня на съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: